

at der i vor Administration, selv i vor Centraladministration, er saa lidt Disciplin og Orden, at det er muligt, at en Minister kan komme her og erklære meget bestemt og positivt, at en Sag er gaaet til paa en Maade, som man Dagen efter fra den Bedkommende, der har været tilstede i Sagen, faar en stik modsat Erklæring om. Jeg vil overlade til den høitærede Minister at bringe sig i Overensstemmelse med sin Departementsdirektør, hvis det er ham muligt. Foreløbig og indtil videre staar det fast, at Departementsdirektøren har handlet imod Ministeren, og at den høitærede Minister ikke har været mere bekendt med, hvad der er sket i hans eget Ministerium, end at han er kommen til at afgive en fuldstændig urigtig Erklæring om dette Forhold her i Thinget. Jeg tror, at det er den mildeste Maade, hvorpaa jeg i det Hele kan udtrykke mig; men jeg tilstaar, at Sagen er saaledes, at den er meget vanskelig at se ind i. — Jeg gaar derefter over til den høitærede Kultusministers Forsvar for hans Afstedigelse af Dr. Pingel. Der er en Ting, jeg strax vilde ønske, at den høitærede Minister havde ladet ligge; det er Religionen. Det er nemlig nødvendigt at lade den ligge. Det kan ikke hjælpe; man kan ikke ganske rolig have ladet flere Aar gaa hen; derefter have gjort en Mand til Overlærer med en ganske fortrinlig anbefaling baade fra hans nuværende og fra hans forrige Rektor, som man godkender, og samtidig dermed ville hævde, at man har været overordentlig betænkelig ved, at han optraadte, som han gjorde, med Hensyn til Religionen, og at det har været medbestemmende ved Afstedigelsen. Det er en fuldstændig Umulighed, og hvad der er umuligt, er ikke en Gang den høitærede Kultusminister forpligtet til at gøre; det er altsaa bedst at lade det med Religionen ligge; det kan kun konfundere det hele Spørgsmaal. Saa siger den høitærede Minister, at han var nødt til at forfremme den Paagjældende, naar han ikke vilde afstedige ham. Nei, det gjælder ikke; der er en Mellemting, nemlig den, at en Embedsmand, som man ikke er tilfreds med, men heller ikke saa utilfreds med, at man vil afstedige ham, ham lader man blive staaende; det er Noget, der meget ofte sker. En Forfremmelse er en Anerkjendelse, og navnlig naar den sker med en

Anbefaling og en Godkjendelse deraf, bliver Forfremmelsen en Anerkjendelse. Den Mand, som Ministeren har anerkjendt som en dygtig Embedsmand, og hvem han har forfremmet, om ham kan han ikke nu sige, at han har afstediget ham; fordi han reiste Tvivl hos Disciplene om religiøse Spørgsmaal. Ligeledes skal jeg lade det ligge med den tydske Krig, da Ministeren bagefter erklærede, at det var ikke det. Nei det, hvorpaa det kommer an i den hele Sag, er, hvad Ministeren selv kaldte „den Draabe“, der bragte Bægeret til at flyde over“, og hvad det er, findes meddelt i den Skrivelse, der sendtes Dr. Pingel til Erklæring, og det har den høitærede Minister ogsaa senere omtalt; det er Dr. Pingels Tilstedeværelse ved Socialdemokraternes Festsmaaltid. Men der er blot den Ting i Veien med denne Draabe, som bragte Bægeret til at flyde over, at den kom slet ikke i Bægeret; hvorledes kan den saa have bragt Bægeret til at flyde over? Dr. Pingel var nemlig ikke ved Socialdemokraternes Festsmaaltid, og saa bliver det dunkelt, hvad det er, han er afstediget for. Saa nævnte den høitærede Minister Pingels agitatoriske Virksomhed. Nu vil jeg se, om jeg ikke derigennem kan finde ud, hvad der menes, thi blot at nævne en saadan Terminus er jo ikke nok. Jeg vil derfor henholde mig til, navnlig hvad Dr. Pingel selv har udtalt. Han oplyser nemlig, at han aldrig offentlig er optraadt i Politiken eller imod Ministeriet. Derved forsløres det altsaa, at efter Ministerens Mening maa en agitatorisk Virksomhed være en Virksomhed, som foregaar saaledes halvt privat, en privat Udtalelse af Anskuelse og Meninger, thi jeg antager ikke, at det er Ministerens Mening at ville kalde Pingels Optraeden som Leder af Oppositionen i Studenterforeningen en agitatorisk Virksomhed; det var nærmest kun en Agitation mod de gamle Guder i Studenterforeningen, som jeg lagde forrige Gang; den Agitation kan jo være Ministeren ganske ligegyldig. Heller ikke kan det vel betragtes som en agitatorisk Virksomhed at staa i Spidsen for Mand, der give Arbejderne gratis Undervisning, thi det er endnu aldrig fra nogen Side blevet betegnet, og jeg antager heller ikke, at det fra den høitærede Ministers Side vil blive betegnet som en slet Handling, der ikke skal kunne forenes med en Embedsmands